

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z REZIDENCE ESAC

MONIKA ŽÁKOVÁ

prosinec 2020

Rezidenční pobyt v ESAC mi poskytl možnost plně se ponořit do procesu tvorby, která kontinuálně probíhá v dlouhodobějších paralelních sériích. Otevřela jsem se novým myšlenkovým konstrukcím, které rozšiřují způsoby interpretace mé práce a myšlení (Rhisome, *G. Deleuze & Félix Guattari*; *Soft Logic*, *P. Barnett*). Zabývala jsem se sérií maloformátových závěsných obrazů. Mým zájmem je de-konstrukce konvenčních způsobů vnímání vizuálních a percepčních informací. Věnuji pozornost vlastnostem použitého materiálu (textura, syrovost, měkkost). Nechávám vyniknout materiály, které aktivně utváří svou vlastní podobu přináší rozmanitý dialog. „Hmota“ hraje aktivní roli při tvorbě své vlastní podoby, je dominantní a umělec je s ní v rovnocenném vztahu. Pracovní název projektu *Měkká logika (Soft Logic)*, na kterém jsem pracovala v ateliéru ESAC se vztahuje k myšlení, k času, k paměti a prostoru. Musíme rozšířit naše chápání různých forem komunikace a způsobů kódování informací. Název *Měkká logika (Soft Logic)* je odvozený z hypotézy, kterou popisuje *P. Barnett* jako myšlení nevylučujícími způsoby. Tento způsob myšlení nám pomáhá přijmout fakt, že existují protichůdné významy, které jsou platné současně. Například záhyb má kvalitu vnitřního i vnějšího prostoru. Může se rozpínat ven, a tím zdůrazňovat něco, může se natáhnout a stát se povrchem. Záhyb nám ukazuje, jak přemýšlet o termínech obojí, místo buď a nebo. Obecně je nástrojem na zrušení naivního rozčlenění světa na to, co je vnější a co je vnitřní, co je podstatné a co je nahodilé, co je hmota a co je mysl.

Prosinec roku 2020 dovršil zcela neobvyklý rok, ve kterém byla řada z nás nucena pracovat jinak, hledat nové způsoby spojení s okolním světem, který nebyl nakloněn osobnímu setkávání. Původně jsem neměla v plánu rozepisovat tuto rovinu, ale během měsíce prosince se vystřídali tři stupně PSA (3, 4, 5). Ačkoliv se život ve městě měnil a uzavíral, neubíralo to na kvalitě tvůrčího času. Během měsíční rezidence vzniklo 11 obrazů o rozměrech 50x40 cm. Malba, struktura a charakter záhybů se začaly podobat oddenkům, přestaly mít podobu jasně vymezených geometrických kompozic

s vertikálním či horizontálním uspořádáním. Svou důležitou roli v této sérii hraje princip nahodilosti. Záhyby se spojují náhodně, jejich uspořádání je proměnlivé a decentralizované. Záhyby, stejně jako oddenky nemají žádný začátek ani konec, jsou stále ve stavu mezi, mezi věcmi, odkud se rozrůstají a šíří všemi směry. Tuto sérii nepovažuji doposud za zcela uzavřenou. Díky rezidenčnímu pobytu v *ESAC* jsem získala čas a prostor pro svou uměleckou praxi, ve které je každá forma podpory nesmírně cenná.

V úctě,
Monika Žáková

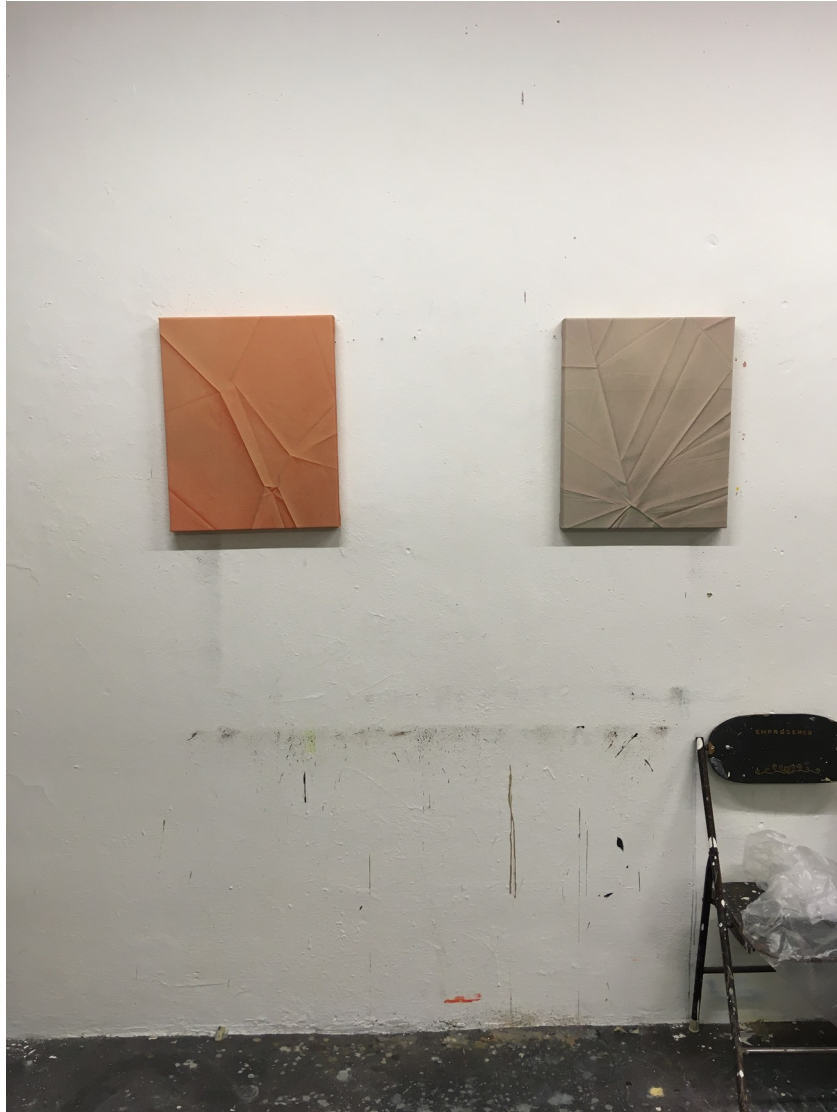
FOTODOKUMENTACE:

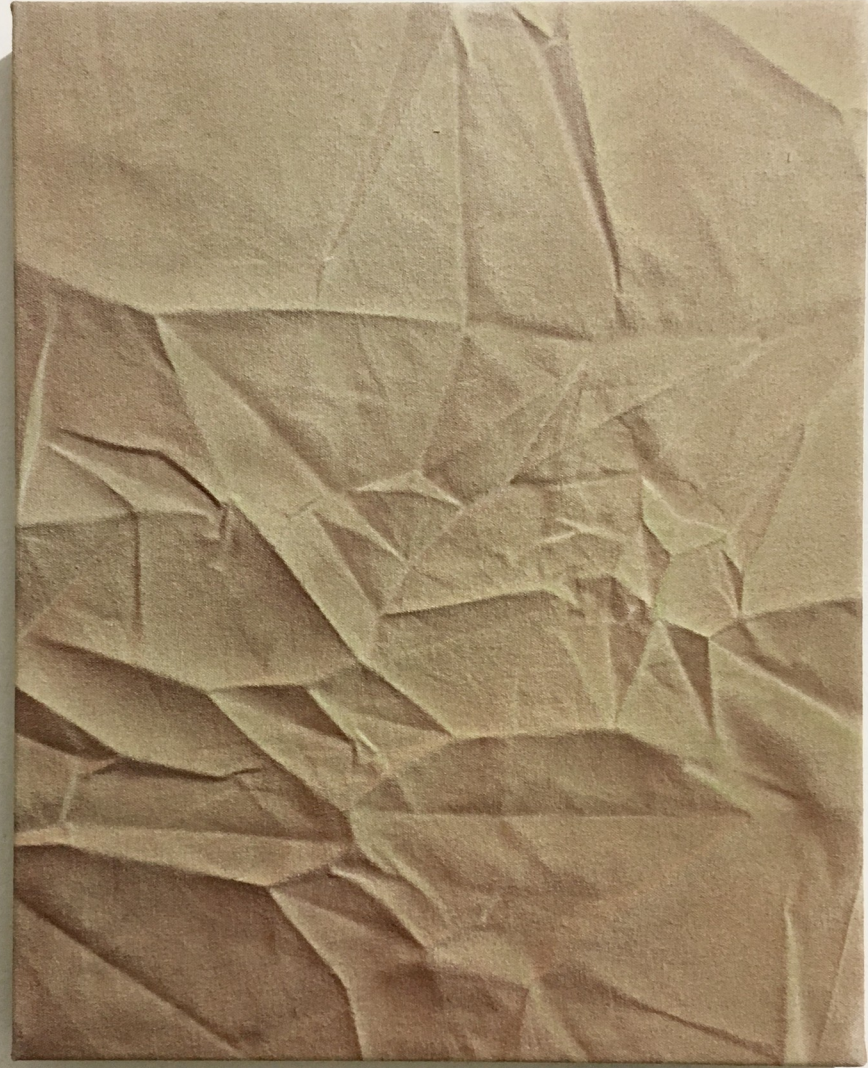

Monika Žáková
ESAC, Český Krumlov
prosinec 2020